

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda: Budapest, IV. himzö-utca 1. sz. ... Kiadó hivatal: Budapest, IV. himzö-utca 1. sz.

Vertical sidebar containing various advertisements, notices, and small text fragments.

Előfizetési díj: Vidékre postán vagy helyben házból ... Egy szám 6 krajczár.

TÁVIRATOK.

Szeged, márc. 30. (Az „Egyetértés” távirata.) A szegedi bizottságok mai napján tartott közös tanácskozási munkát elhatározták, hogy rendszeres működésüket április 7-én fogják újabban megkezdeni.

Nápoly, márc. 30. Ma olvastatták Passanantennek a rendeletet, mely szerint felmentése megválogtatott. Passanante, aki ezután cellájába vitették vissza, sirva fakadt és alig szünt meg zokogni, azt mondta: azon szív, mely a szavajai ház tagjaiban dobog, nem cselekedhet másképp.

Róma, márc. 30. A kamara elfogadta az üzenetjavaslatot, mely a kormány ideiglenes pénzügyi működését felhatalmazza április 15-éig, ezután pedig folytatva a vitát a bevételi költségvetésről.

Trieszt, márc. 30. A terület öt kerületében a vidéki lakosság jelöltjei és a hadioktások csak 6 szavazattal többséggel a progresszív jelöltje voltak a győztesek.

Bécs, márc. 30. A „Montagsrevue” jelenti: Muszkaország javaslatára, hogy egy részről az európai bizottságnak Kelet-Ruméliában meghatalmazásai meghosszabbításra, másrésről, hogy a porta által a csend és rend fenntartása céljából ki-nevezendő kormányzóknak egy vegyes európai megszálló katonai kontingens rendelkezése alá bocsátassék, valamennyi hatalmasság által elfogadottnak tekinthető.

Bécs, márc. 30. A „Montagsrevue” jelenti: A kereskedelmi miniszteriumban napok óta tartanak bizottsági tanácskozások a szükséges rendszabályok felett, melyeknél fogva Bosznia és Hercegovina az osztrák-magyar vámterületbe belevonásuk. E mellett Dalmácia, valamint a legtöbb más vámbiztosított teleponálásról is szó volt.

Páris, márc. 30. „Temps” hallja, hogy a francia kormány Rumélia vegyes okkupációjára nézve ugyan nem kapta meg a muszka „brigád”-eket, hanem csak egyszerű táviratokat. — „Temps” hozzá teszi: a szerb elvételében ezen okkupáció a júniusban kezdődött, mint ugyan az lap Washington mint egy új határvonát vitásan dolgozik a görög-török határát, mely ép úgy a hatalmaktól elfogadott, mint a porta belenyugvásait nyervei.

Róma, márc. 30. A „Montagsrevue” jelenti: A berlini nagykövetséghez katonai és pénzügyi kinevezést Orosz ezredes helyébe, a miniszteriumban Palleveini Vicino tábornok szándékát, hogy a balkáni határgazdasági bizottsághoz. Mint az a felirattal lenné kijelölve Gola ezredes utódjának.

London, márc. 30. E hó 11-dikéről szóló capvárosi hír szerint „Seach” fregatja 5-dikén Nataban az első erósiéséket tette szárazra. „Tamar” hajó 10-dikén érkezett meg Nataba az 57-dik ezreddel, melynek rendeltetése az, hogy az ekwei erőseket az ostromlár alól felmentse. A transvaali terület csendes.

Berlin, márc. 30. A császári delután a birodalmi tanács elnökségét, azután pedig az államminiszterium tagjait fogadta. A koronaherceg, a koronaherzegnő, Vilmos herceg és a fiatalabb gyermekek holnap este 11 napra vagy 3 hétre Wiesbadenbe utaznak.

Budapest, március 30.

A képviselőház ma délelőtt 12 órakor ülést tartott, melyben Gheycy Kálmán elnök bemutatta az időközben érkezett irományokat. Tiszta Kálmán benyújtotta az ő felsége által zenselített dalya-vinkoveztéi vasutról, továbbá a berlini szerződés bevizsgálására szóló tárgyalatokat, melyek kihirdetették. Ezután Irányi Daniel, Madarász József és Tiszta Kálmán felszólalás után elhatározták, hogy holnap délelőtt 12 órakor fog ülést tartani.

A főrendiház d. u. fél 2 órakor tartott ülést, melyen a kereskedelmi hajók létszámáról szóló törvényjavaslat tárgyalattól le, s fogadtatták el, ugy általánosbá, mint részleteiben minden változás nélkül.

A képviselőház közoktatásiügyi bizottsága ma d. e. 10 órakor tartott ülésben folytatta a magyar nyelv tanításáról szóló törvényjavaslat tárgyalását. Grünwald Béla ki a távollévő Várady Gábor helyett elnököt — megnyitván az ülést, megkezdte a 3-ik § tárgyalását. Csengery Antal megjegyzi, hogy ha a §-értelmeben a már hivatalban lévő tanítók kötelezettek a magyar nyelv elsajátítására, ez által szerzett jogok sértetnek, s minth az intézkedést alig tartja kivételnek, a §-t mellőzendők véli. Baross Gábor támogatja a felszólalást; minek következtében a bizottság a §-t mellőzi.

Molnár Aladár új 3-ik §-t hoz javaslatba, mely bekezdésenként vétetlven fel, az első bekezdés közönségre fogadtatik el. A már hivatalban lévő vagy tanítói pályára lépő azon egyének, kik a képzési tanfolyamot az 1872-től 1881-ik év végéig tartó időközben végezték el, illetőleg végezték el — avagy ezen idő alatt léptek a tanítói hivatalba: kötelesek a magyar nyelvet, ha azt nem bírják a jelen törvény hatálya léptétől számított 4 év alatt annyira elsajátítani, hogy ezt a népszerű tanítói képesek legyenek. E bekezdéshez Baross Gábor kivételké módosítása fogadtattik el: E képesség miniszteri szabályrendelet által szabályozandó vizsgálattal által igazolandó. E módosítvány Poór Antal és Csengery Antal felszólalása ellenében elfogadták, Molnár Aladár hasonlított módosítványát visszavonja.

A második bekezdés Molnár Aladár szövege szerint következőleg fogadtatik el. „Oly községekben hol magyar és nem magyar ajkúak vegyesen laknak akár községi akár felekezeti akár egyéb nyilvános iskolában az 1883. évtől fogva egy segéd vagy ideiglenes mint rendszer tanítói csak oly egyének alkalmazhatók, kik a magyar nyelvet tanítani képesek. Azonban az 1883 évig is a tanítói állományok betöltésénél a magyar nyelvtudóknak elsőbbség adandó.”

Ide Csengery Antal következő módosítása fogadtatik el: „Valamint a községi iskolákra nézve az 1868. XXXVIII. t. cz. 58 és 137-ik §§-szigoruan végrehajtandó. A 3-ik bekezdés, melyet Molnár Aladár terjesztett elő, s melyet Hegedűs László módosított, következőleg hangzik: „A közoktatásiügyi miniszter felhatalmazatik, hogy oly városokban és nagyobb községekben a hol több nem magyar tanulóval népiszkola van, melyben az alkalmazva lévő tanítók a magyar nyelvet tanítani nem képesek, államköltségen alkalmazhat a különféle akár községi akár felekezeti népiszkolában — ez utóbbiakban az illető egyházi hatóság beleegyezésével, ideiglenesen oly tanítókat, ki a magyar nyelvet a kizsabtól örökben tanítva, mindaddig míg az illető iskola fenntartóknak módjukban lesz a létező tanítói állományok megújítása, vagy újabb felállítására alkalmas oly tanítókat alkalmazni, ki a magyar nyelvet tanítani képes. Trefort miniszter nem fogadja el a bekezdést, mert felekezeti iskolákban nem segíthet, e célra különben is hiányzik az alap. Hegedűs László és Irányi Daniel felszólalása után, kik e szöveget támogatták, a bizottság többsége azt mellőzi. Utólag megjegyezzük, hogy az előbbi ülésben elfogadott 2-ik §. szövege következőleg állapították meg. Az 1882. év június 30-tól fogva tanítói oklevelet senki sem nyerhet és tanítói hivatalra senki sem léphet, a ki a magyar nyelvet beszéden és írásban annyira nem bírja, hogy azt a népiszkolában szintén beszéden és írásban taníthassa.”

A képviselőház közoktatási bizottsága ma déli fél 1 órakor ülést tartott a pénzügyi bizottságnak romániai vasúti esakozások tárgyában hozott intézkedések tárgyalása végett, melyben arra szólította fel a köz, bizottságot, hogy vonja vissza a haz elé terjesztett szándékot határozati javaslatát, amely szerint a kormány utasították, hogy ha Románia részéről a kötött szerződésben elvárt kötelezettségeknek, újabban sem felel meg, represszív intézkedések megtételére kérjen az országgyűléstől felhatalmazást. Tiszta Kálmán miniszterelnök szintén kéri a bizottságot, hogy a szándékot hat. javaslatot ejtse el, minth az a külföld egyik államával kötött szerződésre vonatkozó s könnyen a bizalmatlanság egy oly mértékű involválva, mely a jó viszonyok fenntartásának semmi esetre sem válnék hasznára. Meg van győződve, s reményét fejezi ki az iránt, hogy a kötelezettségek igazolnia fogják a határozati javaslat felesleges voltát. Az eljéts mellett s a miniszterelnök nevezetű támogatás mellett szölk: Bánffy, György és Daniel.

Az elenkező részről Lichtenstein és Ráth K. kijelentik, hogy ok ez ügybe nem avatkoznak s továbbra is a külügyben kifejtett álláspontjukat tartják fenn. Ezután a bizottság a miniszterelnök felszólalása értelmében elejté határozati javaslatát s jelentéséből az erre vonatkozó részt kihagyta, miről a pénzügyi bizottságot értesíteni határozták.

A képviselőház erdőügyi bizottsága ma ülésében folytatta az erdő tárgyalást részletes tárgyalását s minden lényeges megjegyzés nélkül a 46. s a 164. §-ig haladt, mely §§-a szöveg szerint fogadtatták el.

A képviselőház háznagyi hivatalában egy aláírás iv van kitéve, azon képviselő jelentésére, a kik szemleutat kívánnak tenni a mérnökegyesület bizottságával a Tiszai által leginkább fenyegetett pontokon, hogy személyes tapasztalattal ismerkedjenek meg az adott viszonyokkal. A szemleut egész Titelig tartana és a katastrofa által sújtott Szeged veszedelmének megtekintésével együtt járna. A meghívás, mely Bakay Nándor kezdeményezéséből ered, következőleg hangzik: „A képviselőház tagjai által a Tiszaszabályozás ügyében, s különösen a szegedi veszedelmében tárgyában a ház elé terjesztendő kormány-javaslatok, s egyáltalában ezen országos fontosságú ügy bővebb megvitelése szempontjából, a résztvevők által meghatározott napon Szegedre és vidékére egy nagyobb szabású szemleut tervezeték, melyre nézve a m. kir. közoktatási miniszterium a Tiszán járó gőzhajók egyikét Szolnokra rendelendi: oly formán, hogy az utazás Szegedig esetleg Titelig gőzhajón történjen. — Mire nézve a szemleutban részt venni szándékozó képviselő urak ezenkint részletesen megvitelnek, részvételi szándékuk kijelentésére nézve ezen iv aláírására kértnek fel. Budapest, 1879. márc. 30.”

Ez ivet eddigdelé aláírták Kovács László, Szalay Imre, Széll György, Verhovay Gyula, Beczky Ferenc, Hegedűs Sándor, Harkányi Frigyes, Láng Lajos, Szerb György, Mocsary Lajos, Geisz László, K. Kemény Gábor, Potoczky Dező, Csapó Kálmán, Sárközy Aurél, Thaly Kálmán, Beothy Algernon, Horváth Gyula, György Endre, Sváb Károly, Ronhoczky Gedeon, Miklós István.

Az aláírók még folyamán és a szemleut előrelátólag április ötödikén szombaton kezdődik Szolnokról az egész Titelig.

A szegedi élet és nagyon mentes vezetésében résztvevő képviselők ma delután négy órakor tartották meg a képviselőház első osztályu termében értekezletüket az általuk kiküldött albizottság javaslatának felbírálása végett.

Az értekezlet egyes irányi és némi jelentékeny módosításokról eltekintve magévét tette a lapunkban közölt albizottsági javaslatot.

Élénkező vitára csakis azon pont szolgáltatott, vajjon kimondassék-e oly mervén, hogy a társadalom által a kormány dispoziója alá bocsátott segély a visszatelépülés feltételéhez legyen kötve. A vita eredménye az volt, hogy az értekezlet fentartá az elvet, György Endre azon hozzáadásával, hogy különös figyelmet érdemelnek esetek kivételével csakis a visszatelépülő részesüljenek azon társadalom segélyből, melynek rendeltetését az adakozók különösen meg nem szabták.

Egy másik megemlésté méltó hozzáadás volt Krajezic Ferenc azon indítványa, hogy a kormány figyelemre azon rendkívüli igazságügyi intézkedések megtételére is felhívassék, a melyek Szegednek államsegély útján való kiépítése alkalmából felmerülhetnek, ha a segélyt magát az építéssel egyidejűleg a segélyezettek és talán az államra nézve is kockára tenni nem akarjuk.

Az értekezlet végül elhatározta, hogy az ezen módosításokkal kibővítt javaslatot a kormányknak át fogja nyújtani figyelembe vétel és a teendők minél gyorsabb fogantatásá végett.

Pétevári legjobban értesült körökben a következő hírek vannak elterjedve: Valamint a legújabb kinevezett pétevári anglo nagykövet Dufferin lord és a londoni muszka nagykövet Suwaloff gróf Berlinél át utaztában, hogy a pétevári francia nagykövet Chanzy tábornok is Bismarck herczeggel és St.-Vallier berlini francia nagykövetel hosszasan és több ízben konferenciákban. Chanzy csak ezen konferenciák egyiké után ment kihallgatásra Vilmos császárhoz. Ezután tehát mind a három nagykövet, Dufferin, Suwaloff és Chanzy, alkalmat találtak tájékozást nyerni a német birodalmi kancellár által Németország keleti politikájára és Muszkaország iránti barátságára nézve. — Ezen berlini látogatások tagadhatatlanul nagy fontossággal bírnak az egyes nagyhatalmakra nézve, melyek a keleti ügyekben egyetértést akarnak elérni. Az is bizonyos, hogy mindez, mi Berlinben kezdődött, Pétevárról fog befejezteni, azon konferenciákban, miket Goreskoff Dufferinnel és Chanzyval tartand. De ezen konferenciák titkát a világ meg egy hamar tudandja meg. Feltehető azonban, hogy ezen konferenciákból a berlini és pétevári osztrák-magyar nagykövetekről nines szó s hogy Andrassy gróf is mellőztetett, ugy hogy Ausztria-Magyarország is csak a nagy közönséggel egyetemben fog résztulni arról, minő határozatok hozhatik ezen konferenciákból. Nem először történnék, hogy Andrassy gróf dipuizottatott hü szövetségilel.

A „Republique Française” drezdai levelezője Németországban tett észleléseiben a többiek közt megjegyzi, hogy ez idén Vilmos császár születésnapja egy mult el, mintha nem is lett volna, kivált Drezdában és Szászországban. Ezen kezdetben az az körülménynek tulajdonítható, mintha Németországban a császár iránti szeretet csökkent volna, hanem mivel az egész birodalomban az általánosan uralkodó szük idők és drágulás következtében nagy lehangoltság uralkodik. Bismarck herczeg védmény politikája nem annyira arra van irányulva, hogy az iparnak és földművelésnek nagyobb lendületet adjon, mint arra, hogy Németország pénzügyi viszonyán nagy kiviteli vámkor által segítsen, melyek az adott pótlják, minthogy ezt már alig lehet behajtítani. Azonban a stockholmi „Attonbladett” erre nézve int a birodalmi kancellárt, s kimondja, minő veszedelmes rendszabály ez Németországba nézve. Svédország példáját hozza fel e tárgyban: Svédország Németországba 13 millió korona erejéig viz fát és vasat, a gyufákat is bele érven, és Németországból 67 millió korona értékű árukat hoz Svédországba. Ha tehát Németországban a fát és vasat oly erősen fogják megvámolni, akkor Svédország is kénytelen lenne visszatérni rendszabályokat alkalmazni, s így Németország mindenesetre többet vesztené mint Svédország.

Az unobank követelése. A kincstári joggyűjtemény igazgatójának Szepessy urnak kirherté jogi véleményében döntő joghatály körülmények állítatik, hogy a minisztertanács 1873-ik évi november 15-én a 650 ezer forint óvadéki összeg visszadását elrendelte azon föltétel alatt, ha az unobank a maga kártérítési követeléséről közjegyzői okiratban mond le, mely föltételnek — ugymond az a botránys jogi vélemény — az unobank eleget tett.

Ezen tényállás ha miszen van előadva és csak a legmélyebb indignációval lehet konstátálni, hogy a képviselőház pénzügyi bizottsága Szepessynek államérdekelensé s hivatali kötelességsértő véleményében megnyugodott anélkül, hogy az e véleményben érintett okiratokat megtekinteni szükségesnek látta volna. A tényállás, mint minket értesítenek, hamisan van előadva, mert igaz ugyan, hogy a minisztertanács 1873. évi nov. 15-én az óvadék visszadását elrendelte, de ezen megállapodás csak egyoldalú megbeszélés volt, mert a minisztertanács világosan kimondotta, hogy a visszadás csak az unobank törvényhozási uton történhetik, a nélkül a minisztertanács megállapodás meg jogérvényesnek nem tekinthető, sem az Unio-bank követelésének jogalapját nem képezheti. De a fölveté min. tanács jogkönyvben egy szó sincs arról, hogy az óvadék azon föltétel alatt visszadandó, ha az Unio-bank közjegyzői okiratban mond le a kártérítési igényéről. Szepessy igazgató elferdíti a tényállást, midőn ezt állítja.

Szepessy igazgató a későbbi ténykörményekről egy szót sem mond kirherté véleményében. Miért késett az Unio-bank hatódeli éven át követelésével? Mi történt időközben? Miért irta le s

törölte ki a bank saját követeléseiből a 650 ezer forintot mint jogilag nem érvényesíthető követelést? Miként jutott az 1873. nov. 15-iki minisztertanácsi határozat a bank tudomására? Miért nem lett ez az ügy a törvényhozás elé hozva 1873. óta? Miért utasította el ezt a kormány, míg Széll Kálmán volt a pénzügyminiszter? Miért ragadta magához ez ügyet gr. Szapáry pénzügyminiszter, holott az ügy a közoktatási tárczához tartozzik s Péchy Tamás — mint ma egy fővárosi lap állítja — az unobank jogtalán követelését elfogadhatatlannak s tárgyalhatatlannak jelenté ki. Miként s minő incidensből, kinek felhívására adta Szepessy igazgató azt a botránys véleményt? Hogy jutott ez a pénzügyminiszter ressortjába, holott Szepessy a közoktatási miniszteriumhoz adta véleményét?

Mind a kérdésekre az igazságügyi bizottság van hivatva kimerítő jelentést terjesztetni a képviselőház elé.

Nándorfehérvári levél.

(Saját tudósítónkól.)

— márc. 25. A szerb szipucesina elé a közoktatási miniszter egy törvényjavaslatot terjesztett, a melynek értelmében a tervezett szerb vaspályák azon résznek kitézése elomunkdatat, a melyek még ninesnek elvezetve, vagyis az Alekszinaés Nisen és Pironon keresztül, továbbá más szerzett tartományok keleti részén át Szolig, és az Alekszinaés Nisen át Szkoplynek vezető vonalak kimeréséi, még az idén eszközölthessenek. Az első vonal Szerbiát a konstantinápolyi vasutal kötné össze, a második pedig a Szalonikába vezető vaspályával.

A megkívántó kiadások utalványozhatását a szipucesina minden vita nélkül, általános fölkiáltással szavazta meg a Riszics kabinetnek és ezen körülményre építik a félhivatalos bécsi és budapesti lapok azon szándékos ámitásokat, hogy a berlini szerződés közgazdasági szempontból tekintve azt, igen nagy anyagi előnyökkel szerzett az osztrák-magyar birodalomnak; ilyenek a Szerbiával kötött vaspályaszerződés stb.

Amítás és ismét csak ámitás az egész, mert az említett szipucesina határozat daczára még csak szó sincsen arról, hogy a szerződés kitézői szerb vaspályák 1881. júliusig még csak részben is elkészüljenek. Nagy jelentőségűt szót mondom ki, mégcsak részben is elkészüljenek; tehát annál kevésbé lehet várnunk, hogy 2 1/2 év múlva már vaspályán utazhassunk le Budapestről Szofióba.

A szerb vaspályák fővonala a legfontosabb vaspályák egyikét képezendően Európában és mint ilyen okvetlenül kifizetné az építésbe fektetett tökéte.

A jelenlegi vaspályák tulajdonon legnagyobb részénél a főbvetélt ágat a teherszállításmi üzlet nyújtja. Ezen üzlet legfontosabb részét pedig az átmeneti-üzeltárményi forgalom képezi, a mely az egészséges, életképes vaspályáknál a teherszállítási díjnak valamely 50 százalékat képezi. Tehát a jelentékeny átmeneti teherszállítás egy vaspályá virágzásának első és legfőbb kelleke. Erre pedig a szerb vaspályá fővonala bizton számíthatna.

Ha csak a jelenlegi statisztikai kimutatást is vesszük tekintetbe, és nem alapítjuk számaink csoportosítását a remélhető, mert okvetlenül bekövetkezendő forgalmi növekedésre, — meg akkor is kitévő magat, még pedig takarékos belkéselés mellett az azonnal, a szerb fő-vaspályavonal.

az osztrák-magyar birodalom statisztikai kimutatása szerint 1867-től 1876-ig közpépszámlással kivitelnek a török birodalomba, — a tengeri kikötőink forgalmát nem számítva ide, — és bevételnek onnan, valami 285 ezer tonnat tett évenként. Ha a szerb vaspályák elkészülnek, ugy ezen 285 ezer tonnányi áruforgalom csaknem kivétel nélkül Szerbián keresztül fog közvettetni, mert először is Romániát a Balkánon át még nem kötött össze vaspálya Konstantinápolyval, másodszor pedig ha ezen Balkán-vaspálya valamikor létesülne is, a Románián keresztül vezető vaspályát sokkal hosszabb, így tehát költségesebb volna, mint a Budapestről Szerbián keresztül vezető vaspályavonal. Ezen áruforgalomból minden tonna szerb vaspályán legalább is valamely 100 kilométernyi hosszúságon fog szaladni; ha tehát tonnáinkint és kilométerkint 0.04 forintnyi szállítási illetéket vezünk számlámsunk alapjául, ugy azt látjuk, hogy az átmeneti — szállításményi üzlet a szerb fővonálnak évenként 1,140,000 forintot fog jövedelmezni. Ha ezen 1,140,000 forintot a bevétel 50%-jával tekintjük és ahhoz helyi szállításményi-forgalmi bevételként 25%-ot, vagyis 570,000 forintot számoljuk, akkor a szerb fővonalt évenként 2,280,000 forintot fog jövedelmezni, még pedig azonnal megnyitattása után.

Már fentebb említettük azonban, hogy ezen forgalom okvetlenül emelkednék, annak az eddigi, összes példák tanúsága, szerint emelkednie kellene, ha azt miként jelenleg történik, szarekerek és teherbordó állatok helyett, vaspálya közzel.

Ha a Nándorfehérvártól Nisig vezető vaspályára egy rendkívüli nagy összeget, 25 millió forintot számított, Nistől Pironát át a török-szerb határig vezető vonalra pedig még 2 milliót, ugy a szerb fővonalt 27 millió forintba kerülne. A keletre, üzleti és forgalmi kiadásokat 50 százalékkal véve, a befektetési töké 5 százalékjának kinyerésére 2.7 millió forintnyi tiszta bevételre volna szükség, vagyis minden kilométernyi hosszú vonalra évenként 10,400 forint kelendő jövedelmeznie.

Már fentebb láttuk azonban, hogy a szerb fővonalt — eltekintve a forgalom emelkedésének okvetlenül való bekövetkezéséről, — már megnyitása alkalmával is, legalább 2,280,000 forint fog jövedelmezni, így kedvező viszonyok között megnyitandó vaspályát azonban, a melynek oly nagy jövője van, a szerb kormány nem fogja kezei között kikötölni bőségét. A szerb fővonalt tehát okvetlenül maga a kormány fogja építtetni.

Amde van-e azon építkezésre a szerb kormánynak pénze? Mindaddig, a míg Szerbia fegyverrel kezében a „qui vive” — em áll, — nem fog olesző kölesont kapni Európától. Mitán azonban a szerbek a drága kölesontól és pedig igen érthetően irtóznak, tehát a szerb vasutak csak akkor készülhetnek volna, (a mult időt használom) a szerződésileg kikötött határidőre, ha azoknak kitépítését a szerb kormány még tavaly júliusban kiadta volna idegen vállalkozóknak, ez azonban nem történvén meg, még csak gondolni sem lehet arra, hogy a szerb vaspályák 1881. júliusig kik legyenek építve és a közforgalomnak általadva.

Es ilyen azon nagy közgazdasági vívmány, a melyre a „rendeltetéseszer” osztrák-magyar külügyér még mindig oly bízónk hivatkozik. Csakfé kökép, ha ugy tetszik, — valódi nevén azonban szándékos hiteligelés. Szegény Andrassy!

Figyelmeztetünk és kerjük tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetésük a múlt év végével lejárt, hogy újabb megrendelésüket a múlt év végéig megtegyék.

Table with 2 columns: Time period (Ápril hóra, Ápril-június, Ápril-szeptember, Ápril-december) and Price (1 ft 80 kr., 5 ft kr., 10 ft kr., 15 ft kr.).

Lapunk minden a nap, tehát hétfő és ünnepek után következő napokon is megjelen.

Az előfizető nevének, címének, lakhelyének s az utolsó postának tisztán s olvasható kiírást kérjük, hogy a lap szétküldésében hiba ne történjék.

Előfizetés a hó bármely napjától el fogadunk. Régi előfizetők legközelebbi csatlakozásuknál a címzettüknek a postautárvány szelére ragasztva beküldik a kiadóhatalmasnak.

Az előfizetési pénzték és postai utalványok Budapestre az „Egyetértés” kiadóhatalmasába (himzö-utca 1. szám alá) küldendők. Az „Egyetértés” kiadóhatalmasa.

UJDONSÁGOK.

* Időjárás Budapestben. Kellemes napos idő Homér állás + 11. Szegényi Edéért ma délelőtt az evangélikus templomban gyászisteni tisztelet tartott. Tíz órakor volt a német szölkolt, 11 órakor pedig György Vilmos tartott magyar nyelven beszédet. A templom zafobásig megtelt. Nyelven nobilitást láttunk s az egyáltalában elhunyt jelesünk tisztelői szép számmal jelentek meg. — Ráblgyilkosság a főváros közepén. Mártonfalvy Lázár helybeli ügyvéd ma delután 4 órakor József-ter 10. sz. lakásán meggyilkolva találtatik. Testvére, ki ma delután meglátogatni akarta, a házbeliek azon értesítésére, hogy szombat óta a lakás zárva maradt, és hogy legutoljára Madarász János nevű insázt látták a lakást elhagyni, a rendőrséghez küldött és a lakást beförtette, mire borzasztó látvány mutatkozott, Mártonfalvy ágyában fekvő meggyilkolva. A gyanu Madarász János insázt terbeli, kirol a hír azt bezelítette, mire borzasztó látvány mutatkozott, Mártonfalvy ágyában fekvő meggyilkolva. A gyanu Madarász János insázt terbeli, kirol a hír azt bezelítette, mire borzasztó látvány mutatkozott, Mártonfalvy ágyában fekvő meggyilkolva. A gyanu Madarász János insázt terbeli, kirol a hír azt bezelítette, mire borzasztó látvány mutatkozott, Mártonfalvy ágyában fekvő meggyilkolva.

